

Der brøender en ild



1/8 ASA FILMUDLEJNING præsenterer

farvefilmen i Eastmancolor

DER BRÆNDER EN ILD

efter MORTEN KORCH's roman

Personerne:

MartinPoul Reichhardt.
Marie, hans søsterBodil Udsen.
Henrik, hendes sønIb Mossin.
JustWilliam Rosenberg.
Inge, hans datterPuk Schaufuss.
Martha, hans koneAstrid Villaume.
Karen, hendes søster ...Birgit Sadolin.
Gamle GormEinar Federspiel.
Bent, hans søn.....Jørn Jeppesen.
Lone, Bents koneMarie Brink.
Jesper, deres sønBerthel Lauring.
Fru NielsenEbba Amfeldt.
Erna, pige i kroenBirthe Lundsgaard.
DoktorenPalle Huld.
SagførerenKnud Hallest.

OLE og NIK

Peter Malberg og Chr. Arhoff

Instruktion:
Alice O'Fredericks.

Assistent:
Robert Saaskin.

Drejebog:
Alice O'Fredericks og
Jon Iversen.

Musik:
Sven Gyldmark.

Sangtekst:
Erik Leth.

Fotografi:
Rudolf Frederiksen
D. F. F.

Tone:
Erik Jensen.

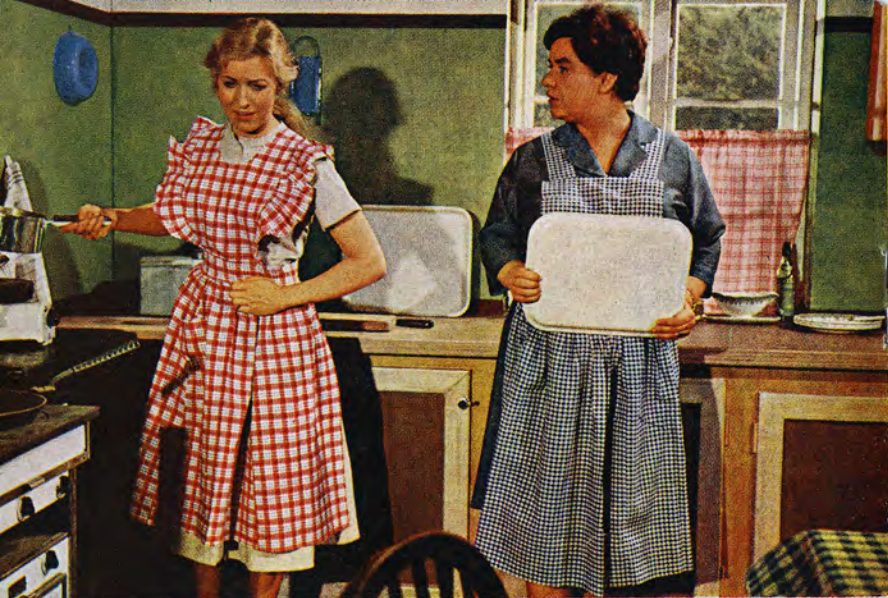
Dekorationer:
Steini Sveinbjørnsson.

Kopi:
Johan Ankerstjerne.



Handlingen:

En regnvejrsaften standsede en bil udenfor en hyggelig landsbykro. Det var stedets doktor, der skulle have benzin på. Kroens ejer – Marie – kom stormende ud for at betjene ham og samtidig fik de en lille sludder. Hun fortalte, at hendes broder Martin snart kom hjem fra Grønland, at hendes søn Henrik nu var udlært mekaniker, og at Ole og Nik – to sjove gamle brødre – sad inde i krostuen og som sædvanligt skændtes om verdenssituationen. Til gengæld fik hun at vide, at doktoren skulle på sygebesøg hos den gamle aftægtsmand på „Lunehøj“. En stor gård, der ejedes af Just Hovmann. Det var



hans stedfader, der var døende, og da den gamle mand var både senil og ondskabsfuld, mente alle, at det ville være en lettelse, om han snart gik bort.

Just Hovmann var gift med Martha og sammen med hende og datteren Inge – levede han et roligt og lykkeligt familieliv. Da hændte der noget, som satte fart i begivenhederne. Marius broder kom hjem efter at have været udenlands i otte år. Han ville blive hjemme og oprette en maskinstation for sine opsparede penge. Dette vakte den jalousi tillive, som Just altid havde følt overfor Martin. Han vidste, at Martha engang havde holdt meget af ham, og han var bange for, at denne følelse nu atter skulle blusse op.



Samtidig døde den gamle stedfader, og hans arving – sønnen Bent af første ægteskab – forlangte det lån, som hans fader havde haft i „Lunehøj“, udbetalt. Dette var en katastrofe for Just, da han ikke kunne udrede pengene kontant. Dertil kom, at Bent påstod, at den gamle havde efterladt sig en del værdipapirer, som man ikke kunne finde. Disse måtte være stjålet, men af hvem? Mistanken samlede sig om Just. Martha stod trofast ved hans side i disse tunge dage, og havde hendes hjerte banket, da hun genså Martin, så forstod hun nu, at hendes plads var hos hendes mand. Dette fortalte hun sin søster Karen, der ubemærket af Martin, altid havde sværmet for ham.



Just og Martha forsøgte alle udveje, for at skaffe pengene, da gården ellers ville gå til tvangsauktion. Til sidst forsøgte Just at tale sig tilrette med Bent, men denne – der altid blev dirigeret af sin kone Abelone – afslog ethvert kompromis, især da Inge havde afvist hans søn Jesper og tydeligt givet tilkende, at det var Henrik – nede fra kroen – som hun foretrak.

Det så ud, som om skæbnen havde knyttet en uopløselig knude. Men ved hjælp af Ole og Nik og deres hittepåsomhed, samt Martins vilje til at hjælpe, ordnede alt sig til det bedste – for alle – omtrent!

1. Alle har vi fundet hinanden,
pigen, karlen, konen og manden.
Her har ingen rynker i panden.
Livet nyder vi.

Refr.: Når der er lørdagsbal på kroen,
så mødes pigen med sin ven.
Så er der sving i danseskoen
vi får en rask svingom igen.
Der spilles af et kvikt orkester,
der sendes glade øjekast.
Der lyder skælmske små protester,
når pigen holdes rigtig fast.
Der spilles gammeldaws jazz,
med trommer og med bas,
så sidder ingen stille på sin plads.
Selv gamle Ane råber »kom«.
Hun hiver i sin »gom«,
for hun vil osse ha' en rask svingom.
Når der er lørdagsbal på kroen,
så smiler pigen til sin ven.
Så er der sving i danseskoen,
så er der liv og glade dage her igen.

NÅR DER ER LØRDAGSBAL PÅ KROEN



1.
(sp.)

På en grøn
På en grøn
På en grønlands-hval
Røg jeg i min kajak en da'!

(markerer)
(boksning)

Og den sa' —
Og den sa' —
»Vil du slås med mig?«
— Ta' lige først ka-jakken af.«

»HEJ KAMMERATER«

Refr.:

Hej! Kammerater!
Vi ta'r en sang — med kling og klang.
Hej! Kammerater.
En rigtig sang — med tju og bang!

Alle.

5.
(sp)

På en kro
På en kro —
På en landsbykro.
Traf jeg en mand med solbrændt hud.
Så jeg sa'
så jeg sa' —
»Er De gartner, herr?«
— han havde nemlig jordbær-tud.

Refr.:

Hej, kammerater
vi ta'r en sang med kling og klang.
Hej, kammerater!
en rigtig sang — med tju og bang.

Alle.

